

maa i Grunden tage lige saa meget Hensyn til dem, og det er egentlig dem, for hvem der sker Ulemper ved Søndagsjagten. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) mente, at det var en Indskrænkning eller et Indgreb i den personlige Frihed, naar man vilde forbyde Søndagsjagten. Ja, jeg vil indrømme, at der er nogen Indskrænkning i den personlige Frihed dert; det kan ikke nægtes. Men jeg vil spørge, er Jagtloven da ikke en Indskrænkning i Folks Frihed? Den Mand, som ejer sin Ejendom, har jo dog ikke Lov til fra den 24de December til 20de September at gaa paa Jagt; det har han ikke Lov til, selv om han ogsaa ser, at der er baade Hare og Agerhøns paa hans Ejendom, som han kunde have lyst til at skyde. Det er altsaa en stor Indskrænkning. Men nu mener jeg, at Wildtet trænger til mere Fredning, og jeg tror, at Forbudet mod Søndagsjagt vil være væsentlig medvirkende til at udvide Wildbestanden. Derfor siger jeg, at jeg vil holde paa, at Søndagsjagten bliver forbudt. — Med Hensyn til Nattejagten mener jeg, at naar det Vædringsforslag, vi have stillet om at udvide det til 2 Timer efter Solens Nedgang og til 1 Time før Solens Opgang, bliver vedtaget, saa vil man være tilfredsstillet med Hensyn til Nattejagten. — Det Vædringsforslag, der er stillet, under Nr. 24 tror jeg det er, om at udvide Jagttiden til den 1ste Januar, synes jeg ikke om. Jeg mener, at Harene skulle have Fred i Juleen, thi i Juleen ere jo alle Folk stærkt fredelig stemte, og man er godgørende over for Smaafolk og Fattigfolk, og Julehøjtiden er jo, kan jeg sige, paa Landet den bedste Tid for Smaafolk. Jeg har ogsaa kendt den Tid — jeg ved ikke, om den eksisterer endnu, for nu ere Folk komne til at fodre Kreaturer noget bedre — da visse Landmænd fodrede deres Kreaturer bedre til Juleen end ellers; og jeg har ogsaa set, at der var Folk, som i Juleen satte et Hareneg ud til Spurveene, for at de skulle have godt deraf, og Spurveene høre jo dog ikke til den Slags Fugle, som man holder mest af; de gøre undertiden megen Fortrød. Men hvis vi nu sætte igennem at tillade at skyde Hare i Juleen, saa forekommer det mig, at man gør en Uret mod disse Dyr. Det har heller ikke før været Folketingets Mening; Folketinget har hidtil haft den Mening, at det ikke var rigtigt, at der blev jaget i Juleen. Det var i Samlingen 1887—88, og ogsaa den Gang var der kommet et Forslag frem, som gik ud paa at udvide Jagtretten til 1ste Januar. Men saa blev der stillet

et Vædringsforslag af to Medlemmer her i Salen, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) og et nu afdød Medlem, nemlig Haastrup. Dette Vædringsforslag gik ud paa, at Jagttiden skulle ophøre til den 25de December, og det blev vedtaget her i Tinget med 40 Stemmer mod 16. Men saa kom det lige fuldt op igen til tredje Behandling; der var, tror jeg, 15 Medlemmer, der stillede det op i Forbindelse med et andet Forslag, nemlig om, at Jagttiden skulle begynde den 20de September i Stedet for den 1ste Oktober, men jeg stillede da et Undervædringsforslag, som gik ud paa, at „den 1ste Januar“ skulle udgaa, og at Jagttiden skulle være, som den hidtil har været, den 25de December. Dette blev saa vedtaget med 50 Stemmer mod 6. Jeg haaber nu, at Tinget ikke har forandret sig saa meget, at det nu vil gaa ind paa at holde paa Julejagten; jeg har nu den Tro, at Tinget vil stemme, som det stemte sidst. — Saa er der jo det store Spørgsmaal om Gendarmerne, som jeg ogsaa skal omtale med nogle Ord. Det er egentlig Regeringens egen Skyld, at saadan noget kommer frem, thi Sagen er jo den, at Regeringen gaar ud fra, at Gendarmerne ere de populære Folk i Landet, det styr den ikke at sige her i Tinget. Det er jo noget, som vi allesammen vide, at det ikke er saaledes. Er der nogle, der ere ilde sete her i Landet, saa er det netop Gendarmerne, og jeg mener derfor, at naar vi vedtage dette Vædringsforslag, saa gøre vi en Indsigelse imod Ministerens Udtalelser om Gendarmerne. Det er jo saaledes, at naar man ser en Gendarm, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa Provisorierne og Provisoriet's Ophav. Man kan ikke lade være at tænke paa det Ministerium, der har udstedt Provisorierne. Hver Gang man ser en af disse Gendarm, giver det et uhyggeligt Indtryk af den Maade, hvorpaa man benytter Provisorierne her i Landet, og det vækker den dybeste Harm hos den allerstørste Del af Befolkningen. Da Gendarmerne ere et Produkt af Provisorierne, er det ikke saa underligt, at de ere ilde ansete her i Landet. Det kan heller ikke nytte at nægte, det kan man sige sig selv, at Gendarmerne i Grunden ere et farligt Folkeseed. Man har jo i Bladene set, hvorledes de have brugt Vaaben og have lemlæstet Folk, og det er dog ikke heldigt, at vi skulle have saadanne Folk her i Landet med en saadan Myndighed. Det er derfor ikke saa sært, at Gendarmerne ere saa ilde ansete, og jeg vil da foreslaa, at vi stemme for dette Vædringsforslag, det skal efter min Mening være en Protest mod Ud-